

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.9 ★ 15. MART 2012. GOD ★ BESPLATNO ★

Parastos ubijenom validatoru

IZVINITE NA SMETNJI, KARTU NIJE MOGUĆE PONIŠTITI

Kada bi izbori mogli išta bitno da promene, država bi ih odavno zabranila.

Već uveliko traje izborna kampanja. Stvaraju se koalicije, potpisuju partijski sporazumi i smišljaju laži kojima će narod opet biti poteran na izbore i dati glas onima koji ga godinama pljačkaju. Ni u ovoj predizbornoj kampanji nećemo videti ništa novo: opet će nas zatrpavati spotovima sa sve slikama blještave budućnosti, dok u pozadini ide sentiš muzika, uz uobičajene izlizane fraze i parole. Sa bilborda će nam se keziti nalickani političari, dok će nas razne NVO organizacije, sa tobož neutralne pozicije, zatrpavati pozivima da izađemo i glasamo, iako je svakome jasno da bi glasanje odavno bilo zabranjeno kada bi nešto moglo da promeni. U ovoj predizbornoj kampanji naročitu pažnju privlače najave sindikalnih birokrata iz Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata (ASNS) da će na izbore ići zajedno sa takozvanim pokretom „Preokret”. Ovaj sindikat, poznat po tome što je svojevremeno već učestvovao u vlasti - tokom Đinđićeve vlade - i držao mesto Ministra rada u periodu zahuktavanja zločinačke privatizacije, tokom koga je donet fašizoidni Zakon o radu i sprovedena brutalna represija nad radničkim pokretom, sada, zajedno sa mafijaškim političkim partijama,

ponovo namerava da uđe u parlament, a ako budu potrebni - i u vladajuću koaliciju. Ovakva prodaja radničkih interesa za cilj ima obesmišljavanje svakog sindikalnog delovanja, koje nužno mora biti suprotstavljeno državi, jer država uvek i jedino služi interesu kapitala.

Vizija vola na Palama

Poredpredizbornih bljuvotina, u medijima smo ovih dana mogli slušati žalopojke o ubijenom mafijaškom premijeru, kao o čoveku koji je „imao viziju“ i „spasao“ zemlju od propasti. Premijer koji je devedesetih vodio nacionalšovinističku politiku i okretao vola na ražnju sa ratnim kriminalcem Radovanom Karadžićem na Palama, nakon bratoubilačkog rata nastavio je pljačkašku privatizaciju iz vremena režima Slobodana Miloševića, i tako omogućio da ratni profiteri i zločinci utrostuče svoj ratni kapital, kupujući propale firme i fabrike. Mediji u Makedoniji udarili su u nacionalističku histeriju povodom pojedinih incidenata između Albanaca i Makedonaca i tako dodatno huškali i izazvali još žešće sukobe. Cela histerija prenela se i na srpske medije, pa su tako dešavanja u Makedoniji bila udarna vest ovih dana. Ovakvo dizanje tenzije oprobano je recept kojim buržoaski mediji pokušavaju opljačkanom i nezadovoljnom narodu da skrenu pažnju sa aktuelnih društvenih i ekonomskih problema. U iste svrhe je poslužio i nedavni snimak uništavanja Bus Plus validatora u jednom beogradskom tramvaju, tako da u medijima već danima traje puritansko zgražavanje i licitiranje o tome kako što svirepije kazniti počinitelja tog „neviđenog vandalizma”...

A evo šta je pravo nasilje i štetočinstvo

Nastavlja se nenamensko trošenje društvenih para, životni standard je sve lošiji i cene neprestano rastu. Mesečna

inflacija u Srbiji u februaru je iznosila 0,8 odsto, a godišnja 4,9 odsto. Najviše su poskupeli hrana i piće, dok je od početka godine gorivo poskupelo za više od 12 dinara po litru. Uz sve to, EPS saopštava da je za prošlogodišnji koncert režimske pevaljke, Zdravka Čolića, izdvojio 900.000 dinara, i to od para uzetih od visokih dažbina za struju.

Opšta beda u zemlji najviše pogoduje gazdama. Tako je država rešila da proda deo još jednog giganta kojeg je prethodno upropastila, i to grupi kriminalaca okupljenih oko Miroslava Miškovića. Oni će za 25 miliona evra kupiti „zdraviji deo JAT-a”, a oko 600 zaposlenih u ovoj firmi dobiće otkaz. Država je upropastila još jednu fabriku, i to fabriku lekova „Habit farm”, a imovinu fabrike će rasprodati kako bi namirila zeleniše koji su davali kredite ovoj fabrici. Tako će „Agrobanka” dobiti 4,04 milijarde dinara, AIK banka 2,07 milijardi, a „Pireus banka” 1,2 milijarde dinara. Uz sva ova poskupljenja, pljačke i otpuštanja, predsednik republike dosetio se kako rešiti nezaposlenost u zemlji, te je ovih dana imao tragikomične dosetke o tome da otpušteni i nezaposleni pokrenu „mali porodični biznis”, jer bi trebalo da „sami preuzmu odgovornost za svoju egzistenciju”.

Ovakvom bi politikom svakako trebali da budu zadovoljni imperijalisti iz EU. Tako šefica delegacije Evropskog parlamenta za jugoistočnu Evropu, Doris Pak, izjavljuje da „dobijanje datuma za početak pregovora za ulazak u Evropsku uniju zavisi od rezultata Vlade i parlamenta Srbije u sprovođenju *reformi*, i to u svim političkim oblastima”. Jačanje krupnog kapitala, otpuštanje radnika, sve veća razlika između bogatih i siromašnih, skuplje studiranje i uništavanje obrazovnog sistema svakako su deo tih reformi.

Tako je govorio Đinđić

VIZIONAR OD VOSKA - EKSPONAT IZ MUZEJA U JAGODINI

Kult ličnosti Zorana Đinđića koristi se, od strane gotovo svih političkih partija u Srbiji, kako bi se pljačkaškim stavovima ovih organizacija dalo idejno zaleđe. Takođe, veliki broj, pogotovo mlađih ljudi, zgroženih zločinačkim šovinizmom prethodnih ratova, u Zoranu Đinđiću i u onima koji se pozivaju na njegov kult, vidi alternativu. Na godišnjicu njegove smrti, sećanja na njegovo delo ponovo izbijaju u prvi plan, pa smo i mi odlučili da se pozabavimo tom temom. No, budući da nismo želeli da nas optuže za jednostranost, shvatili smo da je najbolje da iz usta samog Đinđića čujemo šta je zapravo govorio, kakve je stavove zastupao, kakvu je politiku sprovodio, i šta je mislio o ratovima, privatizaciji koja nas je sve osiromašila i drugim temama*:

“Ali, u novembru 1990. godine, već sedam meseci je u Hrvatskoj na vlasti bio HDZ, već godinu i po dana je Slovenačka Skupština bila donela odluku da će Slovenija da se otcepi. Jedan odgovoran državnik u novembru 1990. godine, nije smeo da obećava mir, nije smeo da uljulkuje narod

u iluzije.” (26.02.1992, Govor u skupštini Srbije)

“Razgovarali smo [sa Radovanom Karadžićem] o budućem državnom uređenju, kao i odnosima političkih stranaka Srbije i državnog rukovodstva Republike Srpske. (...) Složili smo se da bi Republika Srpska trebalo da se priključi Srbiji. (...) Razgovarali smo, dakle, o budućem uređenju zajedničke države koja ne bi trebalo da bude opterećena ideološkim dogmama socijalističke birokratije” (28. 02. 1994, Vreme)

“Politička moć na Balkanu je komplikovana. Ako želimo da izgradimo masovan pokret, moramo koristiti i nacionalizam. Naš primarni cilj je da reformišemo ekonomiju i gurnemo Jugoslaviju u Zapadnu Evropu, ali ne možemo stvoriti masovnu podršku oko ekonomskog programa. Zato naš pokret gradimo na srpskom nacionalizmu.” (1. 12. 1996, New York Times)

“Ako dođe do sporova, ako dođe do štrajkova, ako vlasnik treba prvo da plati, pa onda dođe i zatekne 1.000 ljudi na kapiji, koji će da mu kažu - nećeš ti da našu teško i krvavo stečenu imovinu nosiš u svoju zemlju ili ne znam gde, sve se to [izlazak na svetsko tržište] ruši kao kula od karata.” (21. 06. 2001, Govor u skupštini Srbije)

“Još dve-tri rečenice o socijalnom programu. To jeste jedna lepa reč, ali i jedna opasna reč... Očekivanje da bi neka vlada mogla da izađe sa socijalnim programom može da ima dva elementa: ili da ta vlada bude neozbiljna i da obeća nešto što ne može da ispuni ili da ima nekoliko milijardi maraka u nekom fondu, iz koga će da finansira taj socijalni program.” (21. 06. 2001, Govor u skupštini Srbije)

“Za nas je presudno da preduzeća dobiju menadžment koji ima interes da posluje... privatizacija je čista, i ne treba dozvoliti da nekoliko spornih slučajeva stvori negativnu sliku o tom procesu.” (21. 11. 2002, B92)

“Ako govorimo o crkvi, zalažem se da ona dobije svoje mesto u društvu. Nemam nikakav kompleks kada je u pitanju vera. Najuspešnije države na svetu duboko su religiozne. Amerika je uspela da se očuva pod teškim okolnostima dva veka uz religioznost u svakodnevnom životu, i ako mi neko kaže da to nije demokratski neka pogleda šta se radi u crkvama u SAD u nedelju, za praznike, kada porodice idu u crkve. Ne vidim ništa loše u tome da moje dete u školi ima veronauku.” (26. 07. 2001.)

*Unapred se izvinjavamo što smo usled ograničenosti prostorom primorani da veliki broj Đinđićevih bisera preskočimo, i prenesemo samo delić njegove “mudrosti”.

Da li ste znali

...da za svaki dolar „pomoći” zemljama u razvoju na otplatu duga tih zemalja odlazi više od 25 dolara.

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Svakome ko pomogne sa više od 500 dinara slaćemo DA na kućnu adresu u narednih šest meseci.

Tri godine od policijskog ubistva Đorđa Zarića

Podsećamo javnost da se 18. marta ove godine navršava tri godine od policijskog ubistva Đorđa Zarića. Kobne večeri Zarić se iz grada vraćao kući kolima koja je vozio njegov drug. Nakon prolaska na crveno svetlo, za njima kreće potera Interventne brigade policije. Posle nekoliko minuta policijski džip im blokira put, iz kola izlaze četiri naoružana policajca, sa repetiranim pištoljima, od kojih jedan prilazi suvozačevim vratima, izvlači Đorđa iz kola i brutalno mu puca u glavu. Zarić umire na licu mesta. Zbog ovog događaja uhapšen je policajac Miljan Raičević, koji je posle veoma dugog sudskog procesa osuđen na svega 13 godina zatvora. To nije bio kraj slučaja, jer je Apelacioni sud u februaru ove godine smanjio presudu krvolku Raičeviću na deset godina zatvora.

Ovaj mračni incident, u kojem su po ko zna koji put učestvovali kriminalci sa značkama, nije samo dokaz kako i na koji način funkcioniše Policija kao najrepresivniji državni aparat,

nego i direktna posledica državnog monopola na upotrebu sile.

Podsećamo i na nedavne bizarnosti koje su nam priredili pripadnici MUP-a, od Uprave Policije Novi Sad, koja je navodno kriminalce sa poternica pomešala sa decom koja su sedela u školskom dvorištu, nakon čega ih je mučki prebila, pa do vežbe tzv. protivterorističke jedinice na Gradskom stadionu u Jagodini, gde je policijski helikopter oduvao reklame pravo na decu koja su sedela na tribinama. „Protivteroristička“ jedinica uspešno je poslala dvadesetoro dece pravo u bolnicu.

Đorđe Zarić, ali i ostale žrtve bahatog policijskog ponašanja su nam samo podstrek da i dalje nastavimo borbu protiv svih vidova državne represije i ugnjetavanja. Pozivamo sve slobodarske radnike i radnice Srbije da nam se pridruže u toj borbi za slobodu i dostojanstvo.

Generalni sekretarijat
Anarhosindikalističke inicijative

Obesite ih visoko!

Oduvek sam se pitao kakva to spodoba treba da budeš pa da razdragano posećuješ javna vešanja, krvoločno skandiraš dželatima i pljuješ i kamenuješ buntovnike i sitne kriminalce tokom poslednjih trenutaka njihovih bednih života. Zar su tokom istorije zaista postojali ljudi koji se toliko naslađuju spaljivanjem veštica, streljanjem, čerečenjem, razapinjanjem, odrublivanjem glava, nabijanjem na kolac?... A tako retko bi se pobunili protiv zloglasnog kralja ili korumpiranog šerifa, sem kad im je dupe debelo prikleženo uza zid.

I tako pre neki dan pustiše snimak nekih klinaca koji u tramvaju zlostavljaju onaj jadni nezaštićeni validator karata. Ostavimo po strani to što mi slični žutokljunci često nisu nimalo simpatični, i pozabavimo se medijskim linčem koji je usledio. Tako su horde posetilaca sajta „B92“, zgrožene i prestravljene ovim štetočinstvom, uzele pravdu u svoje tastature i u nadahnutim komentarima predlagale višedecenijsku robiju, rad u kamenolomu, renoviranje kompletnog voznog parka GSP, kazne koje su se kretale od 4.500 do 15.000 evra („a ako tata nema da plati, da mu uzmu stan, pa da vidi!“)... Odmah potom, vickasti portal „Njuz“ smelo je objavio štos u kojem huligani traže zabranu kamera u prevozu. Autor je očigledno isti onaj koji je na sajtu B92 insistirao da se u Beogradu hitno instalira bar dva miliona sigurnosnih kamera. A „Studio B“ je uz prilog o ovom nezapamćenom zločinu dodao da su to isti oni koji krađu bakarne kablove, zbog čega umiru deca i starci jer ne mogu da se jave telefonom tati i mami kad dođu iz škole, odnosno pozovu hitnu kad im pozli.

Nakon pola dana opšteg straha, usledile su ospokojavajuće udarne vesti: „Predao se vandal iz tramvaja!“ Po naslovu bismo pomislili da se radi o naoružanom psihopatu koji je uzeo desetoro dece kao taoce, od kojih je troje već likvidirao, a ostalima odsekao noseve.

Zločinac je priveden, a Poštteni građanin može spokojno da zaključa svoje četiri brave, uključi kamere, poželi laku noć svojoj ubojitoj tastaturi, legne u krevet, zagrlj svoj voljeni validator i utone u san pravednog i neustrašivog superheroja.

Kuluk za Đilasovu kampanju

Most Gazela krajem prošle godine je u potpunosti rekonstruisan, po prvi put od kada je otvoren 1971. godine. Rekonstrukcija je bila sveobuhvatna i most je tokom većeg dela godine bio veliko gradilište. Radovi na mostovima u Beogradu su u trenutnoj predizbornoj kampanji naveliko korišćeni od strane aktuelne vlasti. Razgovarali smo sa radnicima koji su vršili rekonstrukciju Gazele, da bi videli kako stvari izgledaju iz njihovog ugla.

Na pitanje **koliko im je radno vreme**, radnici odgovaraju:
- Od jutra do sutra!

- U proseku jedanaest sati! Uz dva obroka dnevno...

Pa jel' bar dobra plata?

- Hahahahaha!
- Plaćeni smo k'o Srbi!
- Evo, vidi sam - jedan radnik pokazuje uplatnicu na kojoj piše: 10.000 dinara.
- Pa nije valjda ovo mesečna plata? - pitam iznenađen.
- Nije. To je za 15 dana - odgovara.
- Znači 20.000 mesečno?
- Ma da...

Kakvi su uslovi rada?

- Ovo je najgore gradilište u Evropi!
- Vidiš valjda i sam, ne moram ja da ti govorim.
- Sindikat je kriv za sve!
- Najgore je bilo kad smo radili u komorama na 60 stepeni...

- A gde će to da izađe? - pitaju radnici.
- U „Direktnoj akciji“ - kažem.
- Odesi to Đilas, jebo mu ja mater!

Direktnu akciju možete nabaviti na sledećim mestima:

BEograd: Kulturni centri REX i CZKD; Knjižare PLATO i BEOPOLIS; Kafići BROD, BRAT FIDEL i BRAT ČE.

Kragujevac: Kafane MAGMA i MARKO.

SREMSKA MITROVICA: Knjižara BUKBAR.

UŽICE: Kafić KUĆA ČAJA.

NIŠ: Udruženje ŽENSKI PROSTOR.

ZAJEČAR: Omladinski centar ZAJEČAR.

Vesti iz međunarodnog radničkog pokreta:

Najava međunarodnih akcija protiv uprave „Roša“

Međunarodno udruženje radnika i radnica (MUR-AIT-IWA) pozvalo je na akcije solidarnosti i druge oblike sindikalne borbe protiv uprave farmaceutskog giganta „Roš“, kojima se traži momentalno vraćanje na posao jednog otpuštenog radnika, kao i da mu se nadoknade sve neisplaćene zarade. Otpušteni anarhosindikalista, radnik u poljskoj filijali ove švajcarske firme, zahtevao je krajem prošle godine regulisanje svog nelegalnog radnog statusa. To je dospelo i u javnost posredstvom lokalne štampe, nakon čega je uprava ovog radnika otpustila bez ikakvog obrazloženja, cinično negirajući da je on ikada bio zaposlen u firmi.

„Roš“ u Poljskoj koristi sve „blagodeti“ neoliberalnog dranja kože zaposlenima, tako da se u njemu radnici zapošljavaju kao „nezavisni ugovarači“, preko podizvođačkih firmi, kako bi se izbeglo sklapanje ugovora o radu. Iako rade iste poslove kao legalno zaposleni, podugovornici „Roša“ moraju sami

da plaćaju socijalno, nemaju plaćene odmore, bolovanja ili naknade za porodiljska odsustva s posla.

U Švajcarskoj je 8. marta ovim povodom već organizovan protest, a MUR je zakazao međunarodne akcije solidarnosti za 15. i 29. mart.

Egipatska vojska u ulozi štrajkbrehera

Masovni štrajkovi i sve izrazitiji uticaj nezavisnog sindikalnog pokreta u Egiptu veoma su zabrinuli vojni vrh ove severnoafričke zemlje, tako da su u „zemlji faraona“ oružane snage, sa sve borbenom infrastrukturom, dobile ulogu štrajkbrehera (!). Prilikom opšteg zastoja koji je bio prouzrokovan nedavnim štrajkom najvećeg autobusnog prevoznika, vojska je uključila svoja vozila u javni saobraćaj kako bi umanjila efekte štrajka. Međutim, ovo je izazvalo kontraefekat, jer su se štrajku

pridružile i ostale prevozničke firme. Iako je vlada Egipta na sve načine sprovodila antištrajkačku kampanju, tvrdeći da štrajkovi podrivaju navodne uspehe koje je nedavno ostvarila tzv. „narandžasta revolucija“, putnici su se masovno solidarizovali sa prevoznicima, mirno stojeći na stanicama.

Ovo nije prvi slučaj da egipatska vojska ovako interveniše u socijalnim pobunama. U maju prošle godine medicinsko osoblje jedne bolnice obustavilo je štrajk nakon što je uprava pozvala u pomoć vojnu policiju, a u junu su vojni policajci napali štrajkače koji rade na proizvodnji nafte, kao i radnike koji su u Ismailiji protestovali blokiranjem autoputa. Početkom prošlog meseca, uprava rudnika u Sukari, u kojem je nekoliko stotina radnika obustavilo rad, pozvala je pripadnike oružanih snaga da preuzmu proizvodnju zlata, ali, na njihovu žalost, pokazalo se da vojnici za tu operaciju nisu bili dovoljno kompetentni.

Centar za liberterske studije predstavlja:

BORBA ZA ZNANJE

Zbirka dokumenata i svedočanstava o studentskom protestu 2006, kada su se studenti prvi put organizovali direktno-demokratski i blokirali fakultet. Na preko 300 strana sabrana su sva dokumenta protesta, kao i svedočanstva i lična iskustva učesnika o svakom aspektu protesta.

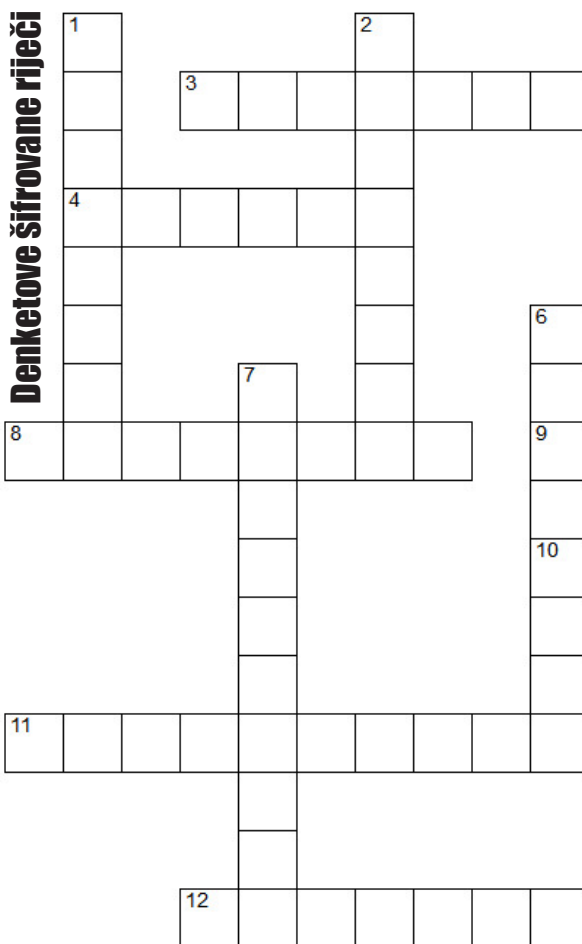

Cena: 300 din.

Publikacije CLS-a možeš naći u svim boljim knjižarama ili naručiti direktno od nas:

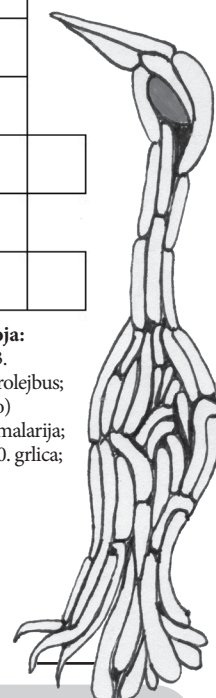
e-mail: cls@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org/tiki/cls

Denketove šifrovane riječi

1. sedbejkina i stojbejkina drugarica;
2. lica književnika Selimovića;
3. suprotno od refemir;
4. bajagnje od milošte;
5. kravlja šema;
6. sprava slična kućobranu;
7. suhomegnati proizvod sličan šunkanderu;
8. Natitojev neprijatelj i kolaboracionista;
9. Amerikanac koji oponaša kravu;
10. ženka od baodeda –
11. pseći Mjauganistan;
12. muška prosmama.

Omčin kutak

Rešenja iz prošlog broja:

1. rukola;
2. mortadela;
3. gondola;
4. pijanino;
5. trolejbus;
6. Slavoljub;
7. (uspravno) mamut;
7. (vodoravno) malarija;
8. Krnjača;
9. Negotin;
10. grlica;
11. Beduin.

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Uredništvo: Kosta Ristić, Ratibor Trivunac, Tadej Kurepa, Milan Lukić, Slobodan Stamenčić i Aleksandar Belčević (**odgovorni urednik**)

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.
Kontakt: CLS (DA), Poštanski pretnac 6,
11077 Beograd, Srbija
tel. 063/9382-382
e-mail: da@inicijativa.org
web: www.inicijativa.org
Rukopisi ne gore.
Tiraž: 1000

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS-SR-ID
107264780